

DÉLMAGYARORSZÁG

AZ MDP CSONGRADMEGYEI BIZOTTSÁGANAK LAPJA

XI. évfolyam, 197. szám

Ara: 50 fillér

Kedd, 1955. augusztus 23.

MAI SZÁMUNKBÓL:

AZ ÜNNEPI VÁSÁR TOMBOLAJÁNAK
HIVATALOS NYEREMÉNYJEGYZÉKE
(2. oldal)

N. SZ. HRUSCISOV BUKARESTBE ÉRKEZETT
(3. oldal)

A SZOVJETUNIÓBA UTAZÓ JUGOSZLÁV
GAZDASÁGI KÜLDÖTTSEG
MAGYARORSZÁGI TARTÓZKODÁSA
(3. oldal)

A munkások és a parasztek együtt ünnepelték az alkotmány napját

Szeged és a szegedi járás dolgozói is vidám örömmel ünnepelték — miként az országban — mindenütt — az alkotmány napját. A kettős ünnepen a munkások és a parasztek találkoztak egymással, még közelebről megismerték egymás életét, munkáját. A szegedi gyárakban a gépállomások dolgozói, termelőszövetkezeti tagok és egyéni gazdák, a falvakban pedig a város munkásai látogattak el. A jókedvű,

meghitt találkozókon még szilárdabbá kövültek a megbonthatatlan munkás-paraszt szövetség.

A testvéri találkozók a dolgozó hét-köznapokban gyümölcsözőek majd. A szegedi gyárak dolgozói már eddig is számos segítséget adtak a gépállomásoknak, termelőszövetkezeteknek, a falvaknak. Még inkább ezt teszik ezután az idősebb, tapasztaltabb testvér módján.

Tetteket hozó barátság

— A bordányi Dús Kalász TSZ-szel nem újkeletű az ismeretségünk — így mondja a Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat műszaki vezetője, Engi elvtárs. Már három éve patronáljuk őket.

A munkás-paraszt találkozón, amelyet az üzemben rendeztek meg, úgy üdvözölték egymást a tsz tagjai és az üzemi munkásai, mint régi ismerősök. Kölszönösen elmondták, hogy egy év alatt milyen nagyot fejlődtek. A termelőszövetkezet elnöke is a még fennálló problémákról beszélt s arról, hogy mennyit segített az eddigi megoldásában a Paprikafeldolgozó Vállalat.

Az egyénileg dolgozó parasztokkal megismertetik a tsz tagjai a gazdaságos paprikatermesztést. Ezt is vállalták itt a munkás-paraszt találkozó. Az üzemi munkásokkal más dolgot is megbeszéltek. A kalapácsos darálójuk például generálásra szorul. Erre az üzemből rögtön megígérték, hogy a legrövidebb időn belül rendelkezébe hozzák.

Az egész napot ben töltötték a bordányiak Szegeden. Engi elvtárs megállapította:

— Bátran elmondhatom, hogy nagyon jól sikerült a találkozó még jobban összehoztuk.

„Legközelebb nálunk találkozunk“

A Szegedi Gyufagyárban az ősztivániakat látták vendégül. Azok kissé meglepődtek az ünnepélyes fogadtatás miatt, de azért jó érzés volt látni azt a szeretetet nekik, ami körülvette őket.

Az üzemből is megmutatták a munkások az ősztivániaknak. Kérdések is záporoztak a vendéglátók felé. Persze mindenre válaszoltak.

A dolgozó parasztek, mikor hazafelé indultak, így búcsúztak el: „Legközelebb nálunk találkozunk!“

Baráti találkozó a Ságvári telepen

Kedves, meghitt baráti találkozóra jöttek össze szombaton este a ságváritelepi kultúrteremben a Vágóhíd munkásai, a Szegedi TŰZÉP dolgozói, s a szegedi Tánács TSZ tagjai. E munkás-paraszt találkozó alkalmából megemlékeztek alkotmányunk ünnepeiről, a békeharcról. Részt vett a találkozóon Ördög János elvtárs, a városi párt-vezetőbizottság munkatársa és Nagy István elvtárs, a városi tanács mezőgazdasági osztályának vezetője. Id. Simon Béla elvtárs a TŰZÉP dolgozó nevében szép emlékszóbot adott át a tsz tagjainak, Csúcs Mihály elvtárs, a Tánács TSZ elnöke a Földművelésügyi Minisztérium kitüntetését, a gyönyörű „Kiváló, termelőszövetkezeti tag“ jelvényt ünnepélyes keretek között átadta Kószó István, Börcsök Imre és Bálint Jánosné tsz-tagoknak. A jelenlévők lelkesen köszönték a kitüntetett tsz-tagokat, majd Nagy István elvtárs ugyancsak a Földművelésügyi Minisztérium kitüntetését adta át Bartók Szilveszter egyénileg gazdálkodó parasztnak: a „Mintagazda“ jelvényt kapta az ismert, népszerű alsóvárosi parasztember. Őt is lelkesen ünnepelték a jelenlévő munká-

sok és parasztek és örömmel hallgatták Csúcs elnök szavait, amikor bejelentette, hogy nem régen 140 mázsa szabad gabonát adtak be az államnak. Ezen a találkozón közölte azt is, hogy ifj. Katona Istvánnal, új belépővel növekedett a tsz tagsága.

Aztán megkezdődött a tsz tagjainak és a Vorosilov-laktanya tüzeinek közös kultúrűrsora, együtt énekeltek a találkozó részvevőivel, ünnepelték a kitüntetteket, jóízűen fogyasztották a vendégek a finom paprikást, beszélgettek, táncoltak sokáig...

„Elmondjuk a faluban, hogy milyen szívesen fogadtak“

A Szegedi Szalámigyárból a forráskúti termelőszövetkezetbe látogattak, amelyet régen patronálnak. A munkások egyszerű fogadtatásban részesültek. Barátaik először is köszönetet mondtak a segítségért. Ugyanis az időjárás nagyon visszavetette volna őket a gabonabetakarításban, ha a szalámigyáriak nem vállalták, hogy segítik a növényápolást.

Sokat gondolkodtak a tsz-ben, hogyan köszönjék meg ezt a segítséget. Mikor meghívták a munkásokat, már készen volt a tervük. Az ünnepeken pedig Ráczy István elvtárs, a tsz elnöke egy frissen sült fehér kenyeret nyújtott át Pintér László szalámigyári igazgatónak.

— Ez az első új lisztből készült kenyér — mondotta — s ez jelképezi köszönetünket s barátságunkat.

Az üzemből is voltak meghívottak. Mihálytelekről Ábrahám Antal és Gonda Jánosné egyénileg gazdálkodó parasztek jöttek el. Mikor elköszöntek, késő este volt s csak ennyit mondtak:

— Elmondjuk az egész falunak, hogy milyen szívesen fogadtak a városiak bennünket és még szorosabbra fűzzük a barátságot.

Házi Árpád elvtárs mondott beszédet a vásárhelyi dolgozók augusztus 20-i nagygyűlésén

Nehezen búcsúztunk egymástól

A Szegedi Jutáárugyár kultúrtermében nagy volt a vidámság augusztus 20-án. A mórakalmi és az ásatalmi dolgozó parasztek jöttek el vendégségbe és őket látogatták meg viszont az üzemből is. Mórakalmról az egész estét az üzemből töltötték a vendégek. Az egyik dolgozó paraszt feleségével jött el és elmondta:

— Tudtuk, hogy szívesen fogadnak barátaink. Ezért jöttünk el. Hiába minden ellenséges mesterkedés a falun, bizunk továbbra is a városi szövetségeseinkben: a munkásokban.

Eljött két bányászati is

Mórakalmról. Szüleik is dolgozó parasztek és ők a faluról mentek el bányába dolgozni. Ezen a munkás-paraszt találkozó mondották el azt is, hogyan lettek bányászok.

— Mi is jól éreztük magunkat Mórakalmán — mondja Nyári elvtárs, a Jutáárugyár főművezetője, aki több dolgozóval együtt a községben volt vendégségben. Megállapította azt is:

— Kultúrsoportunk nagyon sok tapsot kapott. Ennek nagyon örültünk s nehezen búcsúztunk el a mórakalmiaktól.

Augusztus 20-án délelőtt Hódmezővásárhelyi dolgozó népe a Népkerthely nagygyűlésen emlékezett meg alkotmányunk születésének évfordulójáról. A nagygyűlésen Házi Árpád elvtárs, az MDP Központi Vezetőségének tagja, az Állami Ellenőrzési Központ elnöke mondott ünnepi beszédet.

Házi Árpád elvtárs beszédében a többi között a következőket mondotta:

— Az eredmények bizonyítják: a magyar dolgozó nép rátermett arra, hogy irányítsa az országot, megteremtse boldog jövőjének feltételeit; hivatott arra, hogy

gyakorolja a hatalmat. Ezt fejezi ki a Magyar Népköztársaság Alkotmánya, a munkásszótly államhatálmának dokumentuma, a munkásszótly és parasztság testvéri szövetségének törvénye. A magyar nép alkotmánya szilárd alapjává vált a jövőnk építésének.

Az eredményeket a párt vezetésével, a testvéri Szovjetunió és a népi demokratikus államok hathatós segítségével, népünk összefogásával és erőfeszítésével vívtuk ki.

Ezután hangsúlyozta Házi Árpád elvtárs, hogy csak több és jobb eredménnyel érhetünk el további sikereket,

csak ezen az úton emelhetjük népünk életszínvonalát, erősíthetjük hazánkat.

A nagygyűlés szónoka a továbbiakban az utóbbi hónapokban bekövetkezett külpolitikai változásokról beszélt s a többi között ezeket mondotta:

— Külön örömmel és megelégedéssel tölt el bennünket déli szomszédunkkal, Jugoszláviával való viszony normalizálása és megjavulása, amelynek továbbfejlesztésére és elmélyítésére mi is minden erőfeszítést megteszünk.

A nagygyűlés a Szózat hangjaival ért véget.

Véget ért a Szegedi Ünnepi Vásár

Több mint 200 ezer látogató — Tízmillió forint értékű áru kelt el

Minden kerékpár elfogyott

Alkotmányunk születésének évfordulóján kétnapos Ünnepi Vásár volt Szegeden. Méltóbban nem is tudtuk volna kifejezni azt a hatalmas eredményt, amelyet felszabadulásunk óta áru-termelésben, életszínvonalunk emelésében elértünk. A magyar munkások és parasztek alkotmány-adta jogaikkal élve ezen a vásáron is megismerhették két kezük munkájának gyümölcsét; az árubőségét, amely ezen a Szegedi Ünnepi Vásáron megmutatkozott.

Sok vidéki látogatója volt a Szegedi Ünnepi Vásárnak. Különösen Makó járás községeiből jöttek sokan: a meg erősített szerelvények, a mentesítő vonatok egymás után futottak be az újszegedi állomásra. Mintegy húsz ezer vasúti menetjegyet bélyegeztek le — legalább is amennyit meg tudtak számolni a nagy forgalomban. Természetesen rengetegen jöttek kerékpárral; több mint 12 ezer kerékpárt adtak be a megőrzőkhöz. A vásár látogatóinak számát több mint kétszáz ezerre becsülték a forgalom megfigyelői.

Már szombaton ebéd után jelentették, hogy több mint hárommillió forint értékű árut vásároltak a vásár látogatói. A kétnapos Ünnepi Vásáron tízmillió forint értékű különböző áru fogyott el. Különösen nagy keletje

volt a ruházati cikkeknek. A kisipari szövetkezetek szombaton estig majdnem ezer pár cipő adtak el. Két nap alatt több ezer, pár cipő talált boldog gazdára. Háromszáznyolcvan gyermekruha, 150 női-kabát, 700 férfi-öltöny, 550 férfi-kabát — mint megannyi vásárfia, kedvesség a dolgozó családoknak. Kétszázötvenezer forint értékű zománcedény kelt el s több mint száz rádiót vittek haza a vásárlók. Kerékpár nem is maradt a vásáron — mintegy 400 darab kelt el. A »Dongó« kismotornak is nagy keletje volt — egy darab sem maradt belőlük. Négyezer forint értékű bútor vásároltak a vásár munkás és paraszt látogatói és különösen nagy keletje volt a gyermekjátékoknak. Sorolhatnánk hosszan az

Üveges KSZ, a Felszabadulás Asztalos KSZ, a vidéki kisipari szövetkezetek szép pavilonjait, bőséges, izléses áruit és elsősorban természetesen az állami kereskedelem hatalmas választékú áruforgalmát. Az állatvásárra 600 sertést, 143 különböző tehénfajtát, 171 lovat hoztak fel, amelyeknek a fele gazdát cserélt. S a jó időben meg is szomjaztak, éheztek az emberek: bőségesen elázták őket a különböző halászcserék, vendéglők a vásáron. Háromszáz hektó sör fogyott el, sok bor, hal, hús, s különböző élelmiszer.

Elmondhatjuk: kitűnően sikerült a kétnapos Szegedi Ünnepi Vásár, szép volt, elmenty jelentett minden látogató számára — dicséret illeti érte a vásár rendezőségét.

Ez volt az igazi vásár

Sok vásári riportot megírtam már életemben, nagy tömegek között forogtam, sok látványosságnak voltam nézője, de meg kell mondanom, hogy amilyen ez a kétnapos Szegedi Ünnepi Vásár volt, olyat öreg szemem még nem láttam.

Az egykori vásárokon kibrakták a kereskedők évközben megmaradt, az üzletben eladhatatlan portékájukat, kiabáltak, s főleg olyasmiket árultak — bicskát, fésűt, bá-

dogkanalat, színehagyott ruhakelméket, stb. — amit csak azért vásároltak az emberek, hogy mégis vegyenek valamit.

Ezen a vásáron, alkotmányunk ünnepe a vállalatok, a szövetkezetek a legszebb, a legjobb áruikkal vonultak fel, mintha nem is vásárt, hanem kiállítás rendeztek volna. A látogatók olyan rohamot intéztek a gyönyörű pavilonok ellen, hogy alig győzték sok helyen ellátni a vevőket a figyelmes, gyors, előzékeny kiszolgálók. S étel, ital, minden volt, ami szem-szájnak ingere.

Úgy érzem, ez volt az igazi vásár.

Ligeti Jenő

„Ilyen kocsi kell nekem“

Szépen felöltözve Tápérol jött be az ünnepi vásárra Révész Mihály, Kossuth utcai egyéni gazda. Nemcsak nézelődni jött, hanem vásárolni, mégpedig egy jó és takaros kocsit. Bizony ez nem kis dolog, és tövérol-hegyére szénézett a vásáron.

A Szegedi Kovács-Bognár KSZ kocsijai előtt hosszasan elidőzött. Nagyon megtetszett neki a jó kiállítású és első díjjal jutalmazott szemét gyönyörkötött parasztkocsi. „Ilyen kocsi kell nekem, szép is, jó is“. Aprólékosan megnézte aztán a kocsit, majd meg is vásárolta 8.600 forintért.

Uj bútor vásárlók...

Az ünnepi vásár két napján jelentős forgalmat bonyolított le a Bútorértékesítő Vállalat is. A szép kivitelű, tartós bútorokat munkások és parasztek vásárolták.

A hatalmas bútorcsarnokban Bozóki János, a Csongrád megyei Építőipari Vállalat egyik festője is alaposan széjjel nézett; — kombinált szekrényt akart venni. Talált is minőségben és árban megfelelőt. Ezután nem sokat gondolkodott és megvette a takaros kombinált szekrényt 3.182 forintért.

Megfordult a bútorcsarnokban Ferenci István deszki termelőszövetkezeti tag is. Érdeklődéssel vizsgálta az egyes bútordarabokat, s aztán meg kell hagyni, alaposan bevásárolt. Különféle bútordarabokat — többek között rekamiét, szekrényt, asztalt, székeket — vett 7.800 forintért.